

РЕШЕНИЕ

№ 4462

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12596** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ вр. чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, представлявана от директора И. Й. срещу Отказ от верификация обективиран в писмо с изх. № 02.50-28/06.12.2021г. на Ръководителят на УО на ОП "Добро управление" при Министерски съвет на Р.България, с което е отказана верификация на сумата в размер на 73926,16 лева , включена в искане за окончателно плащане № 2 от 19.08.2021 г. по т. 1 и т.7 от настоящия акт

Жалбоподателят твърди, че оспореният индивидуален административен акт, е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и същият е немотивиран, което е довело и до ограничаване правото му на защита.Оспорват се констатациите на органа, че разходите в обжалваните части са недопустими по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, тъй като за възложените услуги,не се изисква от изпълнителя да има право да упражнява туроператорска дейност, доказваща се с регистрация по Закона за туризма.Моли акта да бъде отменен и претендира юрисконсулско възнаграждение ,както и направените по делото разноски за ДТ.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юрисконсулт И. , която поддържа жалбата на сочените в нея основания.Представени са писмени бележки ,в

които се преповтарят аргументите изложени в жалбата пред настоящата инстанция.

Ответникът – Ръководител на УО на ОП "Добро управление" при Министерски съвет на Р.България в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт И.К.,който моли да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.06.2020 г. е сключен Административен договор с рег. № BG05SFOP001-2.019-0043-C01,за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма "Добро управление", по проект с наименование „ Специализирани обучения за териториалната администрация“ , със страни: Дирекция "Добро управление" в Администрацията на Министерски съвет, като Управляващ орган и Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ / стр.26 и сл.от делото / . Въз основа на така сключения договор, от бенефициента е взето решение за възлагане на обществена поръчка с предмет: „ Повишаване на специализирани умения на младши изпълнителския състав от териториалните звена „Охрана“ в ГД „Охрана“ при управление на специалните автомобили в изпълнение на дейностите по конвоиране,призоваване,принудително довеждане и задържане на лица“ , като за изпълнител е избран [фирма] , с когото е сключен договор BG05SFOP001-2.019-0043-C01/Se-01 / стр101 и сл.от делото/.

От жалбоподателят е отправено чрез ИСУН , искане за окончателно плащане №2 от 19.08.2021г. по проекта в размер на 191 050лв,от които са верифицирани 117123.84лв . На основание чл. 63 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е изпратил писмо до бенефициента , с което е изискал допълнителни документи във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане,вкл. документи установяващи че [фирма] е туристически агент или туристически оператор. Бенефициентът е представил допълнителни документи в ИСУН с кореспонденции ,но изрично заявява че не е необходимо изпълнителя да е регистриран като туристически агент или туристически посредник по смисъла на чл.61 от ЗТ . Жалбоподателя е бил уведомен за размера на средствата , които се приемат за допустими и за които ще се откаже верификация ,като му е предоставена възможност за възражение .С писмо BG05SFOP001-2.019-0043-C02-M027/30.11.2021г. е предоставено становище от бенефициента , което е прието от отвеника като неоснователно и последния е издал атакувания пред настоящата инстанция акт,а именно : Отказ от верификация обективиран в писмо с изх. № 02.50-28/06.12.2021г. на Ръководителят на УО на ОП "Добро управление" при Министерски съвет на Р.България, с което е отказана верификация на сумата в размер на 73926,16 лева , включена в искане за окончателно плащане № 2 от 19.08.2021 г. по т. 1 и т.7 от настоящия акт.

Спор по фактите в настоящето дело не е налице. Следва съда да установи налице ли е нарушение на чл.61 от Закона за туризма, а от там и правилно ли не са верифицирани като недопустими разходи в размер на общо 73926,16 лева.

Исканото плащане е по фактури № [ЕГН]/19.05.2021г с изпълнител [фирма] по договор № BG05SFOP001-2.019-0043-C01/Se-01 / отчетени в бюджетен ред I.1.1 „Организиране и провеждане на специализирано обучение на тема „Повишаване на специализираните умения на младши изпълнителския състав от териториалните звена „Охрана“ в ГД „Охрана“,съгласно представената разбивка от изпълнителя-разходи за транспорт,кафе-паузи,обеди,вечери и хотелско настаняване на стойност

24642лв и по фактура №[ЕИК] / 16.06.2021г с изпълнител [фирма] по договор № BG05SFOP001-2.019-0043-C01/Se-01 / отчетени в бюджетен ред I.1.1 „Организиране и провеждане на специализирано обучение на тема „Повишаване на специализираните умения на младши изпълнителския състав от териториалните звена „Охрана“ в ГД „Охрана“,съгласно представената разбивка от изпълнителя- разходи за транспорт,кафе-паузи,обеди,вечери и хотелско настаняване на стойност 49284.16лв Съгласно мотивите ,изложени в оспорения акт и двата разхода не могат да бъдат верифицирани на основание чл.62 ал.2 от ЗУСЕСИФ,тъй като са недопустими в хипотезата на чл.57 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ ,поради това че са извършени в нарушение на чл.61 ал.2 от ЗТуризма.

В мотивите на обжалваният акт УО също е приел, че в изпълнение на предвидените дейности, на участвалите в обучението служители на ГДИН са осигурени основни туристически услуги (хотелско настаняване и изхранване), представляващи туристически пакет по смисъла на § 1, т. 69 от Допълнителните разпоредби към Закона за туризма,като при извършена проверка в Регистъра на регистрираните туроператори и туристически агенти <https://ntr.tourism.government.bg/Registration.nsf/alltalo.xsp>е установено,че [фирма] не е регистрирано за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност. При така установената фактическа обстановка ,съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата.

Съдът приема жалбата за допустима, като подадена срещу акт, притежаващ белезите на индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, засягащ права и законни интереси на оспорващия, който като негов адресат има и правен интерес от обжалването.Съдът приема,че е сезиран с редовна жалба,подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от процесуално легитимирана страна.

Обжалваният административният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма - чл. 59, ал. 2 от АПК вр. чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕСИФ.При извършената служебна проверка, съдът не констатира допуснати процесуални нарушения водещи до неговата незаконосъобразност.От формална страна ИАА-писмо с изх. № 02.50-28/06.12.2021г. на Ръководителят на УО на ОП "Добро управление" при Министерски съвет на Р.България ,съдържа фактически и правни основания, с оглед изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.Противно на твърденията на жалбоподателя, мотивите са достатъчно изчерпателни, за да може да се извърши проверката за законосъобразност на оспореният ИАА на всички основания по чл. 146 АПК,включително за съответствието на писмото с целта на закона.

По основателността на жалбата.

След извършената проверката по чл. 168 от АПК съдът намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл.60,ал.1 от ЗУСЕСИФ управляващите органи (УО) извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане от бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 и 3 от ЗУСЕСИФ ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира УО, или определено от него лице.Правомощия на ръководител на управляващия орган по ЗУСЕСИФ може да се упражняват и от овластено от него лице.Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед №Р-73/14.05.2021г. на министър – председателя на Република България.

Приложимата правна уредба по верифициране на разходи е регламентирана в Глава

пета, Раздел втори от ЗУСЕСИФ.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1, изр. 1 от ЗУСЕСИФ междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Според нормата на ал. 2 на чл. 62 от ЗУСЕСИФ чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Кой разходи са допустими е посочено изчерпателно в разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ – разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Съдът намира, че при постановяване на оспореният отказ за верификация АО правилно е приложил материалния закон.

Безспорно е установено, че изпълнителят на поръчката [фирма] е предоставил за целите на проекта туристическа услуга, включваща - разходи за транспорт, кафе-паузи, обеди, вечери и хотелско настаняване, поради което задължително тази услуга следва да отговаря на изискванията на Закона за туризма. Съгласно § 1, т. 69 и 70 от ДР на ЗТ, "Основни туристически услуги" са настаняване, хранене и транспортиране, а "Допълнителни туристически услуги" са услуги, свързани с пътувания, развлечения, прояви и други събития с културен и опознавателен характер, конгресни и делови прояви (организиране на срещи, конференции, семинари, обучения, презентации и други корпоративни събития), спортно-анимационни и водноатракционни услуги, здравни, спа и уелнес услуги, ползване на въжени линии, отдаване под наем на плажни съоръжения, ски екипировка, превозни средства и на плавателни средства за спорт, туризъм и развлечения, услуги, предоставяни от школи и клубове по танци, езда, ветроходство и други водни спортове, услуги, предоставяни от ски училища, и други услуги, предлагани и потребявани от туристите по време на тяхното пътуване и престой.

С оглед цитираните разпоредби настоящият състав приема, че [фирма] е предоставило, както основни туристически услуги – настаняване и хранене, кафе паузи,

нощувки и др. на ГДИН.

Съгласно легалната дефиниция дадена в § 1, т. 67 от ДР на ЗТ "Туристически пакет" е комбинация най-малко от два различни вида туристически услуги за целите на едно и също пътуване или ваканция, ако: а) тези услуги са комбинирани от един търговец, включително по искане на или в съответствие с избора на пътуващия преди сключването на общ договор за тези услуги, или б) независимо от това, дали се сключват самостоятелни договори с отделни доставчици за всяка туристическа услуга. Следователно, правилен е извода на УО, че организирайки обучението на служителите на ГД"ИН", съгласно сключения договор [фирма], като изпълнител е предоставила на бенефициента "Туристически пакет" по смисъла на ЗТ. Съгласно §1, т.59 от ДР на ТЗ организирането на туристически пакети, предлагани за продажба, пряко или посредством туристически агент с цел туризъм, отпих, развлечения, бизнес, участие или посещение на прояви и събития с културен и опознавателен характер, на конгресни и делови събития или с друга цел, представлява "туроператорска дейност". Съгласно чл. 61, ал. 2 от ТЗ Туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано по този закон лице. След като [фирма] няма регистрация като туроператор по ЗТ, по който факт не се спори от страните, то извършената от него туроператорска дейност е в нарушение на ЗТ, респективно разходите за тази услуга се явяват недопустими по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ.

Водим от горното правилно е отказана верификация по фактури както следва:

- по фактури № [ЕГН]/19.05.2021г с изпълнител [фирма] по договор № BG05SFOP001-2.019-0043-C01/Se-01 / отчетени в бюджетен ред I.1.1 „Организиране и провеждане на специализирано обучение на тема „Повишаване на специализираните умения на младши изпълнителския състав от териториалните звена „Охрана“ в ГД „Охрана“, съгласно представената разбивка от изпълнителя- разходи за транспорт, кафе-паузи, обеда, вечери и хотелско настаняване на стойност 24642лв

- по фактура №[ЕИК] / 16.06.2021г с изпълнител [фирма] по договор № BG05SFOP001-2.019-0043-C01/Se-01 / отчетени в бюджетен ред I.1.1 „Организиране и провеждане на специализирано обучение на тема „Повишаване на специализираните умения на младши изпълнителския състав от териториалните звена „Охрана“ в ГД „Охрана“, съгласно представената разбивка от изпълнителя- разходи за транспорт, кафе-паузи, обеда, вечери и хотелско настаняване на стойност 49284.16лв

Настоящият състав не се споделя възражението на жалбоподателя, че няма нарушение на ЗТ, тъй като чл. 79, ал. 4, т. 3 от закона дерегирира изискването туристическия пакет предоставен от [фирма] да е извършено от регистриран туроператор. Посоченият текст гласи, че: разпоредбите на раздел III не се прилагат по отношение на туристически пакети и свързани туристически услуги, закупени въз основа на общо споразумение за организиране на служебно пътуване, сключено между търговец и различно от него физическо или юридическо лице, което действа за цели, свързани с неговата търговска, стопанска дейност, занаят или професия. Посоченият текст от ЗТ е неотносим към настоящият спор.

В същият ИАА, за да откаже верификацията и заплащането на сумата от 73926,16 лева. Управляващият орган се е позовал на чл. 57, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, във вр. с чл. 7, ал. 3 от ПМС № 189/28.07.2016г. и т. 14.1 от „Разходи за организация и

управление/непреки разходи/“ от Насоки за кандидатстване по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG05SFOP001-2.019 „Специализирани обучения на териториалната администрация“.Макар и с оскъдни мотиви извода АО е правилен.Чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ предвижда като едно от условията за допустимост на разходите, те да са извършени законосъобразно съгласно националното право и правото на Европейския съюз. Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ част от разпоредбите, регламентиращи допустимостта на разходите, условията за кандидатстване, одобрение и изпълнение на проектите, се съдържат в Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., съответно в утвърдените от ръководителя на управляващия орган насоки за съответната програма. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ПМС № 189/2016 г., когато при прилагане на формата по чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕСИФ се определя максимален размер за дадена категория разход, то това определяне става въз основа на общите допустими разходи по проекта. В отделни случаи, когато даден разход е пряко обвързан с друга категория разход, като основа може да се използват общите допустими разходи за съответната категория, с която е обвързан.Съгласно т. 14.1 от „Разходи за организация и управление/непреки разходи/“ от Насоки за кандидатстване по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG05SFOP001-2.019,„Специализирани обучения на териториалната администрация“, които на основание чл. 7, ал. 3 от ПМС № 189/2016 г. са приложими и при определяне на размера на допустимите разходи за възстановяване при реално изпълнение на проекта, разходите за организация и управление /непреки разходи/ не трябва да надвишават 8 % от стойността на общите преки допустими разходи, финансирани от безвъзмездната финансова помощ по проекта.В случая управляващият орган правилно е определил че сумата от 73926,16 лева се явява в противоречие с условията за допустимост, предвидени в чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, във вр. чл. 7, ал. 3 от ПМС № 189/2016 г. и т. 14 от Насоките за кандидатстване, поради което правилно управляващият орган е приложил закона.

С оглед на изложеното съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден при спазване на процесуалните правила и материалноправните разпоредби, след извършване на необходимите проверки на представените от жалбоподателят разходооправдателните

документи и стриктно изпълнение на процедурата по чл.63 и чл.64 от ЗУСЕСИФ за изискване на допълнителни доказателства и разяснения за разходваните суми, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора неоснователна се явява претенцията на жалбоподателя и за присъждане на сторените по делото разноски.

От процесуалния представител на ответника се иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на МС. Същото е своевременно и е основателно, като в полза на МС следва да се присъди сума в размер на 150 лв./сто и петдесет лева/, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за плащането на правната помощ.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2 предл. второ от АПК, съдът
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, представлявана от директора И. Й. срещу Отказ от верификация обективиран в писмо с изх. № 02.50-28/06.12.2021г. на Ръководителят на УО на ОП "Добро управление" при Министерски съвет на Р.България, с което е отказана верификация на сумата в размер на 73926,16 лева , включена в искане за окончателно плащане № 2 от 19.08.2021 г. по т. 1 и т.7 от настоящия акт

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ [ЕИК], представлявана от директора И. Й. да заплати на Министерски съвет юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: